

И Мешко турна Таралежка въ торбата, метна я на гърба и продължи пътя си.

Като стигна фабриката за аероплани, Мешко започна да се върти около майсторитѣ, попипваше моторитѣ, опашкитѣ и крилетѣ на аеропланитѣ и отвреме-навреме запитваше кое за какво служи. Най-после единъ майсторъ му каза:

— Какво, Мешко, защо питашъ толкова, да не искашъ да летишъ?

— Искамъ, то се знае, само че си нѣмамъ аеропланъ.

— И да имашъ, пакъ нѣма да можешъ да летишъ, защото си много малъкъ.

— Хайде де, кой ти каза, че съмъ малъкъ! — отвърна гордо-гордо Мешко, — я ми дай единъ аеропланъ, да видишъ какъ ще литна.

Майсторътъ се изсмѣ на смѣлитѣ му думи и каза:

— На, ето ти единъ аеропланъ, качи се да видимъ какъ ще си счупишъ главата.

Зарадва се Мешко, турна въ аероплана най-напредъ торбичката съ Таралежко, качи се и самъ той, хвана кормилото, пусна мотора и, за голѣмо очудване на майстора, полетѣ въ въздуха.